

- 6) Συνάδει με τις απαιτήσεις του άρθρου 15, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 22, παράγραφος 3, του ΓΚΠΔ, η διάταξη του άρθρου 4, παράγραφος 6, του νόμου περί προστασίας δεδομένων, κατά την οποία «[υ]πό την επιφύλαξη άλλων νομικών περιορισμών, το δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 15 του ΓΚΠΔ δεν υφίσταται έναντι του υπευθύνου επεξεργασίας, κατά κανόνα, στις περιπτώσεις που από την παροχή της πρόσβασης αυτής θα διακυβευόταν ένα εμπορικό ή επιχειρηματικό απόρρητο του υπευθύνου επεξεργασίας και/ή τρίτων»; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, υπό ποιες προϋποθέσεις υφίσταται τέτοια συμβατότητα;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

(²) Οδηγία (ΕΕ) 2016/943 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, περί προστασίας της τεχνολογίας και των επιχειρηματικών πληροφοριών που δεν έχουν αποκαλυφθεί (εμπορικό απόρρητο) από την παράνομη απόκτηση, χρήση και αποκάλυψή τους (ΕΕ 2016, L 157, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Bologna (Ιταλία) στις 24 Μαρτίου 2022 — ΟΥ κατά Ministero dell'Interno — Unità Dublino

(Υπόθεση C-217/22)

(2022/C 222/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Bologna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: ΟΥ

Καθού: Ministero dell'Interno — Unità Dublino

Προδικαστικό ερώτημα

- 1) Κατ' ορθή ερμηνεία των άρθρων 4 και 5 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013 (¹), και λαμβανομένου επίσης υπόψη του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 27 του ίδιου κανονισμού, δικαιούται ο προσφεύγων, ο οποίος άσκησε προσφυγή ενώπιον των δικαστηρίων του αιτούντος κράτους μέλους κατά της απόφασης μεταφοράς που εξέδωσε η Μονάδα Δουβλίνου του εν λόγω κράτους μέλους, στο πλαίσιο διαδικασίας εκ νέου ανάληψης κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', να προβάλει την παράβαση, εκ μέρους του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, της υποχρέωσης ενημέρωσης που προβλέπεται στο άρθρο 4 ή της υποχρέωσης διενέργειας της προσωπικής συνέντευξης με τον προσφεύγοντα κατά την έννοια του άρθρου 5 του ίδιου κανονισμού και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, ποιες είναι οι συνέπειες της εν λόγω παράβασης;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31.).

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Απριλίου 2022 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 26 Ιανουαρίου 2022 στην υπόθεση T-286/09 RENV, Intel Corporation κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-240/22 P)

(2022/C 222/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, N. Khan, M. Kellerbauer και C. Sjödin)